

Den døende elefant i lokalet

Leder fra LaRouchePAC den 2. august 2018 – City of London kæmper for at beholde sin kontrol intakt over den globale derivatboble på \$ 1.5 billion, under betingelser som i stigende grad indikerer dens tidlige død. Hvad der står på spil, er det Britiske Imperiums kvælertag på det transatlantiske finanssystem og dets økonomier under omstændigheder med et frembrusende alternativ i form af Bælte- og Vejinitiativet.

Et umiddelbart brændpunkt er Storbritanniens Brexit, og City of Londons afpresningskrav om, at de beholder deres fremtrædende kontrol over verdenshandlen med derivater, til trods for at de formodentlig 'træder ud' af EU. Men det Britiske Imperiums eksistentielle problemer rækker langt, langt ud over Brexit i sig selv. De er truet af halvdelen af menneskehedens 'udtræden' fra deres udplyndrings-mekanismer. De er truet af præsident Trumps skridt til 'udtræden' af de geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina. De er også truet af denne uges spirende alliance mellem Trump og Conte-regeringen i Italien, en alliance som kunne vælte hele EU-strukturen indefra.

Og selvfølgelig er de truet af deres egen overhængende konkurs, og det dilemma at selvom de opretholder eller øger de kvantitative lempelser, vil den spekulative boble af finansielle aktiver indsnævres og falde sammen; og hvis de sænker de kvantitative lempelser og hæver renten, kunne sammenbruddet udløses øjeblikkeligt. Som administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, jamrede i går, står vi over for en truende finansiel katastrofe: "Jeg vil ikke skræmme offentligheden, men vi har aldrig før haft kvantitative lempelser. Vi har aldrig før skullet omstyre ... og folk kan gå panik, når tingene ændrer sig."

I betragtning af denne elefant i lokalet, advarede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag endnu en gang imod den skingre anti-Kina-kampagne i Vesten. "Hvert skridt i retning af konfrontation er det modsatte af det nye paradigmes 'win-win' samarbejde, som formuleret i Lyndon LaRouches 'Fire-magts' forslag, hvilket er den nødvendige erstatning for det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets fallerede, gamle geopolitiske paradigme.

Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag – hvilken Vej vil USA tage?

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at

omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at briste. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insisteret på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det?

Kesha Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en

erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA "lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse." Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: "Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til 'brødkurve' med økonomisk vækst og velstand. "Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har " forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden." (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det 'Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, 'NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk

udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder 'de Fire Magter', Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på 'Imperiets' magt i verden én gang for alle, og frembringe et nyt paradigme for menneskeheden.

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland; Trump siger han er villig til at mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af

sanktionerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktionerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans

økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paolo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dømming' på den Blå Nil, Simegnew Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske

geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalerne for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder(1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRICS sætter dagsordenen for global udvikling –

USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd'; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jastras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han

også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej.

EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.

BRICS-Plus Nyskabelse med det 'Globale Syden' markerer Momentum mod nyt Paradigme for verdensomspændende Fred og Udvikling

Det tre dage lange BRICS-topmøde i Johannesburg, som i aften sluttede med en præsentation af værten, den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa, havde hidtil uset deltagelse af statsoverhoveder og regeringer for de lande, der for indeværende præsiderer for de vigtigste regionale organisationer i det 'Globale Syden.' Dette skete som en opfølgning på BRICS-topmødet i 2017, ved hvilket værtslandet Kina indledte en praksis med "BRICS-Plus", nemlig at invitere fem statsoverhoveder, som repræsenterer "nye markeder og udviklingslande."

Men i år var nyskabelsen med gæstinationer udvidet

yderligere for systematisk at engagere alle de lande, der præsiderer for stående organisationer – kaldet “regionale økonomiske fællesskaber” – for det Globale Syden og de Forenede Nationer. De er ikke kun fra Afrika, men fra hele rækken af lande syd for Krebsens vendekreds – det vil sige ‘syden’ – og omegn. Den fulde liste er gengivet nedenfor.

Titlen på BRICS-Plus initiativet for ‘engagement’ i 2018 var “BRICS-Plus: Sikring af bæredygtig og inkluderende vækst for velstand i det ‘Globale Syden’.” Præsident Xi Jinping understregede i hans bemærkninger til ‘engagements-dialogen’, at nationer sammen kan udforske “nye drivkræfter for udvikling” (se separat slug.) I tråd hermed har den russiske præsident Vladimir Putin drøftet atomkraft med en række nationer, herunder Zambia, Sydafrika, Egypten, og andre.

‘Engagements-erklæringen’ fra BRICS sagde, at “baggrunden for dette BRICS-Plus koncept er, at skabe en platform for større interaktion og partnerskaber blandt lande i det Globale Syden for at forme dagsordenen for gennemførelsen af ændringer i den globale økonomi ...” Dette indvarsler kommende historiske politiske forandringer, i særdeleshed på mødet til september i Kina, arrangeret af ‘Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC).

Organisationer og nations-formandskaber ved topmødet i Johannesburg:

– Afrika –

African Union–Rwanda, 2018 formand

NEPAD (New Partnership for Africa’s Development)–Senegal,
Chair of its HSGIC (Government Heads of State and Government Implementation Committee)

IGAD (Intergovernmental Authority on Development)–Ethiopien

ECCAS (Economic Community of Central African

States)–Gabon

EAC (East African Community)–Uganda

ECOWAS (Economic Community of West Africa States)–Togo

Common Market for Eastern and Southern Africa–Zambia

– Amerika –

CARICOM (Caribbean Community)–Jamaica, ny formand

MERCOSUR (Common Market of the South)–Argentina,
medlem

– Asien –

OIC (Organization of Islamic Cooperation)–Tyrkiet

Africa-Asia Strategic Partnership, Indonesia, formand
med
Sydafrika

– Multinationale –

G77 (Group of 77+ Kina)–Ægypten, formand

G20 (Group of 20)–Argentina, formand.

BRICS-topmødet demonstrerer det nye paradigme for menneskeheden – USA må gå med, hvis det skal lykkes

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre

kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden!

Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere

nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. “Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad.” Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder

sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at

skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li

Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neolibérale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst

bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

LaRouchePAC uformel diskussion “Fireside Chat” med Michael Steger, 26. juli 2018

I august 1971 lykkedes det endelig oligarkiet at ødelægge Bretton Woods-pengesystemet, skabt af Franklin Roosevelt, korrumpet af Harry Truman, men ikke desto mindre en basis for en stabil handel mellem nationalstater. Hvad der kom i dets kølvand var frihandelssystemet favoriseret af City of London, hvor prisen ikke har nogen relation til de faktiske

produktionsomkostninger. I stedet for udvikler priserne sig, som Milton Friedman hævdede, fra det sorte marked eller narkotikamarkedet. Prisen er hvad som helst bankapparatets usynlige hånd i City of London kan trække ud. Råvarer kan så "værdisættes" ved manipulation af den offentlige mening og kultur, frem for deres rolle i at fremme og opretholde liv.

Efterhånden som verden søger at vende tilbage til den form for økonomi, som LaRouche har været talsmand for, er det nu på tide at skabe et stabilt grundlag for handel, hvor handelsvilkårene er fastsat på grundlag af LaRouches metrik for potentiel relativ befolkningstæthed – den klare implikation af den westfalske model for internationale relationer. At gøre LaRouches tredje og fjerde lov til forudsætningen for et nyt system nu, vil gøre det muligt for USA og verden at overleve overgangen fra det nu fallerede City of London/Wall Street-system, til den nye økonomiske aktivitetsplatform, med konstant progressiv forandring imod højere orden af aktivitet. Kom med os til aftenens diskussion.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer Vesten til at deltage i 'at gøre kagen større' for alle parter.

Hvad er den globale betydning af BRICS-konferencen i Sydafrika, som det meste af lederskabet i den vestlige verden ignorerer?

Det er intet mindre end opbyggelsen af en ny verdensøkonomisk

orden, i hvilken de kinesisk-afrikanske relationer er af højeste strategisk betydning, sagde Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag i sit ugentlige webcast. "Jeg ved, at mange mennesker har tendens til at se bort fra Afrika, især i USA, men hvad der sker er meget ekstraordinært ... Kina har erkendt, at Afrika har potentialet til at blive 'det nye Kina med afrikanske egenskaber.' Og mange afrikanske ledere er meget glade for at blive inspireret af den støtte, som Kina giver."

Med Indien og Japan, der slutter sig til Kina for at tilbyde store investeringer i afrikansk infrastruktur og udvikling, og hvert af landene diskuterer at investere i fællesskab med Kina, "kan man faktisk se, at der er potentiale for en helt ny opstilling. Dette er det nye paradigme i sin vorden".

"Ånden" fra Den Nye Silkevej, der blev udtrykt i præsident Xi Jinpings tale til BRICS' Forretningskonference (se EIR 'Daily Alert' 26. juli), med dens understregning af videnskabens særlige rolle som en uudtømmelig kraft til udvikling, er "en form for takning, som er helt uhørt blandt vestlige ledere," men det er den tankegang, der omformer verden. Zepp-LaRouche opfordrer alle til at læse hele Xi's tale på egen hånd. [[Http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm](http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm)].

"Man kan virkelig se, at verden i den forstand ændrer sig til et meget bedre sted, end folk har nogen anelse om. Og man kan dele verden op i de mennesker der erkender, at en ny strategisk model er under udvikling, en model, som mange lande i verden meget hurtigt tilslutter sig... og dem der er helt ligeglade, eller uvidende, eller bare ikke forstår, at det gamle paradigme ikke fungerer mere, og at de fleste af verdens lande – udviklingslandene sammen med Kina og Indien – udgør 80 % af verdens befolkning, og også repræsenterer en stigende del af verdensøkonomien. BRICS har for første gang har overgået G7 i forhold til BNP."

Schiller Instituttet har til hensigt, at "få vestlige nationer

til at forstå og anerkende det utrolige potentiale, der ligger i denne nye formation og ikke modsætte sig det,” understregede hun.

Zepp-LaRouche insisterer på, at konfrontation, herunder handelskrig, er en “taber”, hvor ingen vinder. Det modsatte valg er win-win; “man gør bare kagen større, og så kan alle få et større stykke kage.”

Churchill tog absolut fejl i, at der ikke kan være ægte venskaber mellem nationer, kun interesser! BRICS er karakteristisk for de venskaber, der nu udvikler sig på tværs af planeten blandt forskellige kulturer. Heri ligger civilisationens fremtid, efter Zepp-LaRouches opfattelse, en fremtid, hvor folk “forholder sig til hinanden som Einstein til Planck, eller som Wilhelm von Humboldt til Schiller, eller lignende store tænkere, der behandlede hinanden på grundlag af det kreative potentiale i det andet geni. ”

Men for at opnå dette kræves handling, advarede hun og pegede på det enorme slag, som præsident Donald Trump står overfor for, nemlig at følge op på succesen på Helsinki-topmødet, hvilket blev vist i meddelelsen i onsdags fra den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, at “præsidenten mener, at næste bilaterale møde med præsident Putin skal finde sted, efter at Ruslands-heksejagten (Russiagate -red.) er forbi, så vi har aftalt, at det først kommer i det nye år.”

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast med en opfordring til folk om at “udnytte det potentiale der ligger i, at Trump forsøger at få et bedre forhold til Rusland, og at han skal gå tilbage til sit oprindelige positive forhold til Kina, hans venskab med Xi Jinping; og at alle de mennesker der er involveret i Russiagate, Muellergate, at de grundlæggende skulle have deres passende straf, fordi de samarbejdede med en udenlandsk regering (den britiske -red.) og ikke Trump.”

Hvorfor Indien er opsat på at investere i Afrika med Kina: En oversigt

Forud for det 10. BRICS-topmøde, havde Kinas Præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi indledt en rundtur gennem nogle afrikanske lande. Xi, der ankom til Sydafrika på et statsbesøg den 24. juli, forpligtede sig til investeringer for 14,7 mia. \$ i landet. Under et besøg på mindre end 24 timer forpligtede Modi sig for 205 millioner \$ til Uganda den 24. juli. Beløbet er beregnet på at hjælpe det østafrikanske land med at udvikle sin dominerende landbrugssektor og elforsynings-infrastruktur. Både Xi og Modi var i Rwanda tidligere på ugen, hvor der blev annonceret et samlet beløb i lån på over 300 millioner \$. Pengene vil udvikle det lille, 'landlåste' østafrikanske lands landbrug, veje og særlige økonomiske zoner, rapporterede CNBC.

I de seneste år har både Kina og Indien, som i Vesten har været betegnet bredt som rivaler, rettet deres fokus i afrikanske nationer på generel udvikling, investering i at forbedre deres infrastruktur, landbrug, uddannelse og teknologiske færdigheder.

Der er mange årsager til, at de har valgt at deltage i et samarbejde med Afrika om udvikling. For eksempel er de afrikanske nationer yderst modtagelige for enhver egentlig udviklingsindsats, stor som lille. På grund af behovene i de afrikanske nationer, som alle længe blot er blevet betragtet som kilder til naturressourcer til brug i udviklede lande, har alle investeringer i disse nationer en

positiv effekt, og hilses velkommen. Både Kina og Indien mener, at det vil medføre dybtgående forandringer i størrelsen og retningen af verdenshandlen at give Afrika mulighed for at udvikle sig.

Indien er opsat på at udvide sine økonomiske relationer, særligt med Sydøstasien og Afrika. For Kina og Indien udgør Afrika ikke nogen geopolitisk trussel. Den bedre forståelse, der har udviklet sig mellem Xi og Modi siden deres møde i Wuhan i april, giver dem desuden mulighed for at arbejde sammen om at forbedre levevilkårene i Afrika.

Lavrov bifalder Sydafrikas initiativ for Afrika ved BRICS-topmøde.

26. juli (EIRNS) – I en artikel i det sydafrikanske blad Ubuntu, udgivet af Department of International Relations and Cooperation (DIRCO) (Ministeriet for Internationale Relationer og Samarbejde), sagde den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov: “Vi støtter en yderligere styrkelse af afrikanske landes suverænitet, deres uafhængige valg af vejen frem for udvikling, samtidig med at de bevarer et nationalt særpræg... Afrika syd for Sahara er den mest dynamisk voksende region på planeten og spiller en nøglerolle i verdensmarkedet for mineraler og kulbrinter, et bredt og hurtigt voksende forbrugermarked, og er et af de mest attraktive investeringsområder”, sagde Lavrov ifølge websiden for udenrigsministeriet i Moskva.

Idet han pegede på, at BRICS-Afrika-

partnerskabet, der blev lanceret under Sydafrikas formandskab for BRICS i 2013, er under støt udvikling, sagde Lavrov: "Vi bifalder den særlige opmærksomhed, som Pretoria giver til problemer relaterede til Afrika i BRICS's arbejdet. Dette arbejdsområde bliver også stadig vigtigere for russisk udenrigspolitik. Rusland har bidraget væsentligt til afkoloniserings-processer og fremkomsten af nye uafhængige stater på kontinentet. "

Trump øger måske presset mod Londons "Russiagate-fraktion"

23. juli 2018 (EIRNS) – Pressesekretær Sarah Sanders fra Det hvide Hus meddelte i dag, at Præsident Trump overvejer en tilbagekaldelse af sikkerhedsgodkendelserne af flere højtstående efterretningsfolk og juridiske embedsmænd fra Obama-æraen. Hun beskyldte de tidligere embedsmænd for at have "politiseret" eller "monetariseret" deres embedsførelse, rapporterede Fox News' Brooke Singman i dag.

Sanders udtalte, at Trump overvejer en tilbagekaldelse af flere sikkerhedsgodkendelser af nogle tidligere embedsmænd, efter Sen. Rand Paul (R-KY) havde opfordret præsident Trump til specifikt at tilbagekalde tidligere CIA-direktør John Brennans godkendelse. I dag tweetede Sen. Rand Paul: "I dag møder jeg præsidenten, og jeg vil bede ham om at tilbagekalde John Brennan sikkerhedsgodkendelse! "

John Brennan er berygtet for at modarbejde udgivelsen af de sidste 28 sider fra Kongressens forespørgsel i 2002 omkring 11. september, som afslørede hjælpen fra forskellige saudiarabere til de saudiarabiske piloter/flykaprere,

involveret i angrebet 11. september.

Udvalgsformand Bob Goodlatte fra Repræsentanternes Hus (R-VA) sagde, at Kongressen har "mange spørgsmål" til John Brennan. Brennan kaldte Trumps udtalelser efter topmødet i Helsinki for "forræderiske". Goodlatte sagde, at Brennan muligvis kunne have en forudindtaget mod Trump, og at dette kunne have påvirket hans dømmekraft i tjenesten.

"Det er en meget foruroligende ting, at både han og [tidligere FBI-direktør] James Comey – som skulle være upartiske embedsmænd – der udfører deres arbejde på meget vigtige områder – udtrykker den slags ekstreme fordomme, som de nu har gjort, hvilket jeg tror afspejler ret præcist, hvad de gjorde tilbage i 2016, sagde Goodlatte.

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Bind II: En fælles fremtid for menneskeheden.

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i at udvikle forslag til international økonomisk udvikling og i at sætte trends indenfor politisk beslutningstagning. I 1997, ved afslutningen af Den kolde Krig og potentialet for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles målsætninger, foreslog Lyndon og Helga LaRouche en "Eurasisk Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Verdensomspændende Økonomisk Udvikling". Efter at den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 annoncerede 'Bælt- og vejinitiativet' (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde

LaRouche-bevægelsen det første bind af en 374-siders rapport, der integrerer store udviklingsprojekter fra hele verden indenfor rammen af den økonomiske tilgang, der er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at kunne annoncere udgivelsen af dette andet bind af "Den Nye Silkevej: en Fælles Fremtid for Menneskeheden", hvor vi giver Jer et opdateret billede af fremskridtene for Kinas Bælt- og Vej-initiativ, herunder detaljerede region-for-region analyser, og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for den fysiske økonomi og økonomiske metrikker, som er opdaget af Lyndon LaRouche, og hvorpå muligheden for at hæve menneskehedens levestandard afhænger. Vi undersøger den strategiske tilgang af de vestlige nationer til det kommende nye paradigme, og hvilke udfordringer der må klares for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches topstyrede program for at overvinde det økonomiske sammenbrud i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, har sagt: "Jeg tror, at Den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en ide på den måde materialiseres, bliver den til en fysisk kraft i universet."

Drag fordel af dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Pris: 500 kr.

Kan bestilles hos Schiller Instituttet i Danmark
53 57 00 51, 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Indholdsfortegnelsen:

Som det går Afrika, således går det menneskeheden.

Det er kun en uge og en dag siden det historiske Trump-Putin-topmøde den 16. juli i Helsinki, men verden har allerede ændret sig dramatisk. "Der er dem der er opmærksomme på disse positive forandringer", og arbejder for at de skal bære frugt, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, "og så er der dem, der bærer geopolitiske briller, og som nægter at se ændringerne. De forsvarer stadig en status quo, som ikke længere eksisterer. De fatter det bare ikke!"

Kombinationen af Bælt-og-Vej-initiativet, fortsatte Zepp-LaRouche, og Trumps politikker – i hvert fald de fleste af dem, især hans topmøde med Putin – flytter verden til et andet plateau. Det der dukker frem er et nyt paradigme for samarbejde mellem suveræne nationer, netop på linje med det som Lyndon LaRouche har fremlagt gennem det sidste halve århundrede.

Afrika, understregede Zepp-LaRouche, er nu den centrale scene for dette dramatiske nye kapitel i menneskehedens historie, der bliver skrevet nu – som det blev diskuteret i detaljer på den internationale konference, som Schiller Instituttet afholdt den 30. juni – 1. juli i Bad Soden, Tyskland.

For mere end 20 år siden, i december 1996, offentliggjorde Schiller Instituttet et internationalt manifest med overskriften: "Som det går Afrika, således går det menneskeheden". I januar 1997 udstedte Lyndon LaRouche en af sine mange opfordringer til akut handling i så henseende:

"Faktum er, at det britiske statssamfund

(Commonwealth) og dets monarki i øjeblikket gør sig skyldig i at organisere både aggressiv krigsførelse mod nationerne Sudan og Zaire og samtidig det funktionelt største folkemord i moderne historie mod diverse udpegede afrikanske befolkninger. Faktisk er der ingen grund til at tvivle på, at Storbritanniens monarki har lanceret og koordinerer aggressiv krigsførelse ... En flod af blod adskiller alle moralske personer i verden fra disse britiske og andre racister, der støtter eller tolererer disse Nürnberg-forbrydelser, begået af det britiske statssamfund og dets "gehejmeråd" i Storbritannien (British Privy Council). Perfide Albion!"

I dag ændres Afrikas udseende til det bedre ved hjælp af Kinas Bælt- og-Vejprojekter. Præsident Xi Jinping er i øjeblikket på en rundrejse til forskellige afrikanske lande, og han slutter af med at deltage i det 10. BRICS-topmøde den 25. -27. juli i Sydafrika, et møde der hastigt fremmer denne proces. BRICS-lederkollegaen, den indiske premierminister Narendra Modi, er også på en tur i Afrika og vil ligeledes være på BRICS-topmødet. Kinas udenrigsministerium forklarede tankegangen bag dette intense diplomati:

"Som de to største udviklingslande og vækstmarkeder i verden, er både Kina og Indien villige til at hjælpe Afrika med at fremskynde dets industrialisering inden for rammerne af syd-syd-samarbejde og opnå selvudvikling. Vi er også klar til at uddybe samarbejdet i forskellige felter med afrikanske lande, for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater. Kina og Indien er partnere, der deler samme vision i den henseende ... De to sider vil følge op på den enighed mellem de to ledere (Xi og Modi -red) og ihærdigt udforske samarbejdet mellem Kina og Indien plus 1, eller Kina og Indien plus X, for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater mellem Kina og Indien og andre lande, og i fællesskab bidrage til at fremme regional- og verdensfred, stabilitet, udvikling og velstand."

Lyndon LaRouche specificerede det nødvendige "X"

for mange år siden: USA, Rusland, Kina og Indien udgør i fællesskab en fire-magts-alliance, der er i stand til at afslutte Perfide Albion en gang for alle.

Hvad kan følge efter "Russiagate" endelige død?

Tag det som en indikation at hverken rep. Steny Hoyer, en "moderat" demokratisk leder, der i dag taler i Washington, eller Bernie Sanders og Alexandria Ocasio-Cortes, "venstre-liberale" demokratiske hovednavne, der talte på nationalt tv i går, sagde noget om den amerikanske økonomi. Og selvfølgelig intet om den spirende, altomfattende boble af gæld, der er opbygget af centralbanker, og som umiddelbart truer med at blæse USA og meget af verdensøkonomien omkuld igen, medmindre det stoppes af Glass-Steagall, hvilket de sidstnævnte to demokratiske rollemodeller angiveligt reklamerer for.

Og dette tomrum er fire måneder før et nationalt valg.

Dette er betegnende for, at denne kappestrid, indtil videre, simpelthen er det samme forsøg på at svække og afsætte præsident Trump ("Russiagate"), i form af en valgproces. Med undtagelse af Kesha Rogers ekstraordinære kampagne i Houston og nogle håndfulde af andre kandidater, der er i kontakt og samarbejder med LaRouchePAC om LaRouches "fire love", bliver der intet fremlagt for at hæve lønnen, for at øge produktiviteten, at stoppe narkotikaplagen, amerikanernes faldende levetid – og genstarte fremskridt.

Men der er nu et klart potentiale for at eskalere og endelig afslutte "Russiagate", selv i god tid før valget. Selvom den seneste runde af Kongressens avancerede hysteri og mediernes "Trump-forstyrrelse", har igen resulteret i en yderligere

forøgelse af præsidentens opbakning og støtte i offentligheden. Disse kraftkarle i London, "efterretningschefer" – Brennan, Comey, m.fl.. – er nu så langt ude på en forfatningsstridig gren, at enhver reel eskalering af kampen, herunder af præsidenten, skærer grenen af, og bringer deres retsforfølgelse nærmere.

Det forsvar for præsidentskabet, som vi har ført imod Londons finansielle/efterretningsimperiums `Russiagate', kan lykkes fuldstændigt. I så fald, åbner det op for, ikke bare fredsforhandlinger ved rækken af "umulige topmøder" – især det næste Trump-Putin møde – men en sand fred, baseret på det koncept, der i adskillelig former er blevet formuleret af Lyndon LaRouche over et halvt århundrede, og som nu går under navnet Verdenslandbroen, eller i Kina, Bælt-og-Vej-initiativet.

Hidtil er det ikke præsidenten, men LaRouche-bevægelsen, som kender midlerne til at bekæmpe Londons finansielle spekulationsimperium, og etablere hurtig, langsigtet produktiv vækst, videnskabeligt fremskridt og højteknologisk infrastruktur og industri. Det er formålet med LaRouches fire love, som han formulerede dem i 2014, og samarbejdet med Kina om det nye økonomiske paradigme.

En meget aktiv forsvarer af præsident Trump udsendte det på denne måde i går, ved hjælp af initialerne til "Make America Great Again": Til @POTUS @realDonaldTrump: `Mexico ønsker 'respekt, venskab & fokus på udviklingssamarbejde. "Mere udviklet Mexico, færre folk vil forlade deres land i søgen efter arbejde. Tid til Bælt & Vej på den vestlige halvkugle! #MAGA.

Dette er den bedste form for motivation til, endelig, at afslutte `Russiagate' nu.

Trump inviterer Putin til Washington, Xi Jinping turnerer i Afrika: Momentum for nyt paradigme under opbygning

Det skrigeri man hører imod præsident Trump, Putin og Xi Jinping fra imperie-geopolitikerne og deres lakajer i Kongressen og medierne, er et tegn på deres voksende desperation i lyset af dynamikken for fred og udvikling udløst af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Det nye paradigme, længe fremholdt af Schiller Instituttets Helga Zepp LaRouche som midlet til at overvinde de farer, der implicit ligger i det gamle paradigme, domineret af geopolitiske konfrontationer med krige og økonomiske svindel, er inden for rækkevidde, idet dets ledende tilhængere bevæger sig fremad med eftertænsksom beslutsomhed, og hver dag får følgeskab af statsoverhoveder fra andre nationer. Præsident Xis vellykkede besøg hos afrikanske nationer er et eksempel på den magt, der frigøres af denne dynamik.

Hvad der er brug for nu, er en mobilisering af eftertænsomme borgere, som forstår hvad der står på spil i de forestående kampe. Vil det lykkes den juridiske lejemorder Robert Mueller og hans forstyrrede anti-Trump cheerleaders at bringe præsidenten til fald, eller vil oprøret, der gav ham magten, handle for at sikre, at de egentlige konspiratorer – ledet af Obama og hans team, som handler på vegne af, og i samarbejde med, den britiske krone og dens efterretningstjenester – med rette bliver styrtet? Vil præsident Trump og Putin fortsætte deres vellykkede dialog, som meddelelsen om et andet topmøde indebærer, eller vil det lykkes de kugleskøre russofober at underminere de to statsmænd, og sætte verden på en kurs mod

atomkrig? Vil den ukloge toldpolitik, der skal straffe Kina, bryde venskabet mellem Trump og Xi, eller vil præsidenten bringe USA ind i et fuldt samarbejde med Kina og BRI? Vil EU splittes op i kaos på grund af den monetaristiske politik, der er indført af London og Bruxelles, eller vil Europa finde nye ledere, der ønsker at samarbejde med det nye paradigme? Svaret på disse spørgsmål kan ikke overlades til tilfældigheder eller til den nuværende kreds af politiske ledere, som gentagne gange har vist sig ude af stand til at komme med løsninger på disse eksistentielle problemer. I må hjælpe os med at opbygge en bevægelse af eftertænsomme borgere, der kan bestemme fremtiden.

Få den seneste opdatering fra fru LaRouche på torsdagens webcast, og tag beslutning om at blive medlem af Schiller-instituttet for at blive en del af bevægelsen, der rekrutterer borgere til at vinde denne afgørende kamp for fremtiden.

Hvordan overvindes geopolitik og faren for en ny verdenskrig

Tidspunktet kunne ikke have været mere gunstigt for Schiller Instituttets konference den 30. juni – 1. juli 2018, netop som der opbygges momentum for konsolideringen af et nyt paradigme, drevet af den diplomatiske og økonomiske politik, der defineres af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Monumentale forandringer har fundet sted i de seneste måneder, idet et voksende antal nationer indgår i den nye strategiske geometri, der er centreret i en USA-Rusland-Kina-alliance, som dukker op på trods af massiv modstand fra de britiske og amerikanske netværk, der agerer for at bevare en farlig gammel verden

defineret af geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche gav hovedtalen om "Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens Verden." Med henvisning til det planlagte møde den 16. juli i Helsinki mellem Trump og Putin, udtrykte hun håb om, at der vil blive etableret en dagsorden for et nyt paradigme, som vil sætte en stopper for det neoliberale dogme, der har ført til katastrofe for så mange. De 68 millioner flygtninge, som De Forenede Nationer rapporterede om i slutningen af 2017, er blot et af de mere chokerende resultater af den brutale politik, som den transatlantiske verden har ført i den seneste periode. Vejen ud er at deltage i, og sprede dynamikken af, den Nye Silkevej, sagde hun, hvilket er i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som Lyndon LaRouche, hun selv og Schiller Instituttet har forsvaret i forskellige former og projekter i over 40 år.

Hovedtalen blev fulgt af det første panel, der blev åbnet af Vladimir Morozov (47:18), programkoordinator for det russiske råd for internationale anliggender, en ledende tænketank tilknyttet det russiske udenrigsministerium. Han talte om emnet "Ruslands rolle i den nye verdensorden", en rolle, som skal baseres på genopbygning af gensidig tillid mellem lande. Men han advarede om, at de nødvendige ændringer i den globale orden ikke sker fra den ene dag til den anden. At erstatte fortidens unipolære verden med en multipolær verden, sagde Morozov, er ikke en løsning, da det indebærer, at der er mange poler, der hver især er i konkurrence med de andre. Multilateralisme er en bedre tilgang efter hans opfattelse, og involverer samarbejde gennem internationale organisationer som FN, SCO, BRICS-organisationen, Eurasian Economic Union osv. om en dagsorden for global denuklearisering og økonomisk udvikling.

Den anden tale, "Globalisering med modsat fortegn, og udfordringen for Kinas udenrigspolitik i den nye tidsalder" blev givet af Dr. Xu Jian (1:01:20), vice præsident for Kinas Institut for Internationale Studier (CIIS) og Senior Research Fellow og direktør for CIIS Akademiske Råd. De igangværende

ændringer i verdensordenen repræsenterer en række grundlæggende udfordringer, påpegede han, såsom hvordan man kan overvinde social uretfærdighed og ulighed og en ulige fordeling af udvikling i verden, der forværres af globalisering og markedsøkonomi. Kina har forpligtet sig til princippet om fred og udvikling, som præsident Xi Jinping gentagne gange har sagt, men Kina står over for udfordringen af hvad Xu kaldte "tre farlige faldgruber": "Thukydids fælde" defineret af Joseph Nye, med at udøve for meget styrke, "Kindleberger-fælden", som refererer til magter, der er for svage til at levere globale offentlige goder og "Koldkrigs-fælden" med ideologiske forskelle.

Publikum hørte derefter fra den amerikanske delstats-senator Richard Black (1:26:17) fra Virginia via en videopræsentation om "De sande amerikanske interesser." Senatoren fordømte meget stærkt den "ikke-erklærede amerikanske krig mod det syriske folk", ført imod et land, der faktisk er tyngdepunktet i den globale krig mod terrorisme. USA har uddannet, bevæbnet og finansieret fremkomsten af jihadisme, anklagede han, for i Syrien at gennemtvinge et regimeskifte, som på ingen måde er i De forenede Staters interesse. Faktisk var Syrien før 2012 et af de fem sikreste lande i verden.

Pensioneret oberstløjtnant Ulrich Scholz (1:49:35), en tidligere tysk pilot i luftvåbnet og NATO-planlægger, behandlede emnet "Interesse-monstre: Demokrati, Menneskerettigheder, og andre Hyklerier". Politikere taler meget om "værdier" og "menneskerettigheder" for at retfærdiggøre deres krige, beskyldte han, men hvad de tilstræber og beskytter er brutale interesser. Han mindede om, at han før Irak-krigen i 2003 havde advaret om, at en sådan krig ville ende i en "global jungle", hvilket den vitterlig og ulykkeligvis gjorde. I stedet for strategier med intimidering, som dominerer vestlig politik i dag, foreslog han, at der skal skabes en balance baseret på gensidig respekt for de andres interesser, og implementering af menneskerettighederne – i modsætning til blot at tale om dem. Scholz forsvarede stærkt en tilgang, der bestod af lande, som betragtede andres

interesser, – ikke fra deres eget standpunkt, men “fra oven”, som fra et højt hævet tårn, der giver et altomfattende overblik.

Pensioneret Oberst Alain Corvez (2:06:44), international konsulent, tidligere rådgiver for de franske forsvars- og indenrigsministerier, talte om at “USA’s fornægtelse af en multipolær verden gør overgangen meget smertefuld.” Med henvisning til senator Blacks intervention, bemærkede han, at præsident Trump er meget udfordret af den “dybe stat” derhjemme, det skjulte oligarki, der har tvunget ham til at fortsætte med militære interventioner. Denne politik er ikke i det egentlige Europas interesse, eller hvad Charles de Gaulle kaldte “Europas nationer”, i modsætning til Den Europæiske Union, som er blevet et teknokratisk, overnationalt regime. Det afgørende spørgsmål for Frankrig er, efter Corvez ‘opfattelse, hvornår Frankrig endelig vil det undsige Saudi-Arabien og Qatar for deres aggressive politik i Mellemøsten, rettet imod Syrien og Yemen? Sanktionerne mod Iran, som EU har truffet afgørelse om, går også imod Europas sande interesser. Panelet blev afsluttet med en live-præsentation, som blev streamet fra USA; en præsentation af Roger Stone (2:33:36), en politisk strateg fra Trump-fraktionen i det Republikanske Parti, der talte om “den Præsident Trump som europæerne ikke kender. “Han fordømte det “onde to-parti duopol”, det vil sige Bush’ernes og Clintons magt, der sammen med Obama-administrationen gennem otte år, har fremmedgjort amerikanere fra begge partier så meget, at de stemte en “outsider” ind i Det hvide Hus. Den såkaldte “Russiagate-skandale”, sagde Stone, er bare et røgslør til at dække over “duopolets” magtmisbrug imod den nominerede Trump, der startede helt tilbage i maj 2016, på et tidspunkt hvor Trumps nominering ikke engang var sikker. “Duopol”-samarbejdet for at kapre 2016-valget foregår stadig, hvilket fremgår af chikanen mod Stone selv, der forhindrede ham i at deltage personligt i denne Schiller-Institut-konference. Han gennemgik den åbenbare rolle, som den britiske efterretningstjeneste spiller i de nuværende operationer mod Trump.

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.

POLITISK ORIENTERING den 26. juli 2018: BRIKS-topmøde i Sydafrika: Kina viser Afrika vejen ud af fattigdom Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

Post-Helsinki-forhandlinger mellem USA og Rusland om START og INF er undervejs.

21. juli (EIRNS) – I en tale til Valdai Internationale Diskussionsklub den 20. juli, rapporterede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, at USA og Rusland bag lukkede døre holder diskussioner om START- og INF-traktaterne – et af de centrale emner vedrørende reduktion af atomvåben, der blev diskuteret den 16. juli på topmødet mellem Trump og Putin i Helsinki.

Antonov forklarede, at den nye START-traktat udløber i 2021, men at “vi har brug for dette dokument, og vores præsident har gjort det klart, at vi er rede til at overveje en udvidelse af det ... Vi har nogle spørgsmål vedrørende Washingtons implementering af traktaten. Vi har haft konsultationer med USA vedrørende vores bekymringer, konsultationer holdt bag lukkede døre,” sagde han. Antonov sagde endvidere, at “vi har også sendt noter via det russiske udenrigsministeriums kanaler, som siger at der stadig er problemer. Amerikanerne skal vurdere Ruslands forslag, og give et svar vedrørende en udvidelse af dokumentet. ”

Ifølge Tass sagde Antonov, at der også er diskussioner i gang om INF-traktaten: “Hvad angår INF-traktaten, giver vore amerikanske modparter kun udtryk for deres egne interesser. Så konsultationer bag lukkede døre er undervejs”.

Trump forbløffer kernevåbenkrigsmagerne – nu til Wall Street frihandlerne!

22. juli: De europæiske geo-politikere omkring London og amerikanske neo-konservative og liberale imperialister er så "forstyrrede" af den fortsatte række af umulige topmøder, der begyndte i Singapore med præsident Donald Trump og Kim Jong-Un fra Nordkorea, at det står klart, at deres politik vitterligt kan udryddes.

De betragtelige problemer der drøftes på disse møder, især hvad USA og Rusland angår, er meget vanskelige at løse. Men truslen om termonuklear krig, som disse geo-politikere er alt for villige til at risikere, bliver drevet tilbage. Og det nye økonomiske og diplomatiske paradigme, der er lanceret omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ, giver mulighed for helt og aldeles at erstatte den (krigen) med stormagtssamarbejde om økonomisk og videnskabelige fremskridt for menneskeheden.

Men geopolitik kan ikke udryddes, så længe truslen om "frihandel" består og har frit løb. Som Lyndon LaRouche skrev for 15 år siden "Vedrørende Toldtarif og Handel", er eksemplet med NAFTA tilstrækkeligt til at illustrere, at frihandel ødelagde USA, økonomisk og socialt. Man kan ikke angribe frihandel uden at indføre Glass-Steagall-adskillelse af Wall Street-bankerne, afskære valutaspekulation og udstede gensidig kredit til udvikling til ens handelspartnere, hvilket øger ens handel med dem. Uden det er toldtariffer slag i luften; de kan ikke forvandles til "fair trade" guld.

Præsident Trumps indførelse af toldtariffer rettet imod Kina kan have en velment motivation, som udtrykt i hans Twitter-beskeder, – at fremtvinge en bedre økonomisk 'deal' mellem Amerika og Kina, med en mere afbalanceret handel. Men selv i det tilfælde, er der ingen chance for at realisere dette. Midt i en rasende og ureguleret, uhæmmet global økonomisk

spekulation centreret i City of Londons finansielle imperium – og med en finansiell sprængning af ubetalelige “højt forrentede” gældsposter truende i horisonten – er toldtakster mellem de to førende globale økonomiske magter impotente og forgæves. Kina har ret på det punkt.

Lad os ikke glemme NAFTA's “første handling”: Mexicos devaluering i december 1994; pesosens “Tequila-krise” i 1995, en 52 milliarder \$ amerikansk kreditlinje for at redde mexicanske banker, så de straks kunne blive overtaget af banker i City of London og på Wall Street. Dette var starten på processen med forarmelse, narkotikahandel, emigration, accelereret amerikansk de-industrialisering, arbejdsløshed og social demoralisering, forværring af det amerikanske landbrug; “den økonomiske undergang”, som LaRouche refererede til.

Trump siger, at han kan lægge told på alle kinesiske produkter? Ureguleret global valutaspekulation for mere end 5 billioner \$ om dagen i centrene for spekulation, City of London og Wall Street, vil neutralisere det. Det vil først devaluere yuanen, så dollaren, så yuanen igen, og så videre. Det vil kaste Amerika ud i inflation og trykke lønningerne yderligere, reducere Kinas evne til at udstede kredit, og true de store projekter i Bælte- og Vej-initiativet. Det vil sige, lige indtil det udløser det truende finansielle kollaps, et sammenbrud værre end det i 2007-08.

Præsidenten ønsker en ny handelsaftale med Mexico, og vi kan starte med at gøre denne til virkelig “fair handel”: Opløs de Wall Street-banker, der ejer de mexicanske banker; forbyd dollar/pesos-spekulation; udsted – som Mexicos nyvalgte præsident López Obrador har foreslået – kredit til jernbaner, vandforsyning, energiudvikling, afsaltning af havvand og nye vejteknologier i Mexico og ind i Mellemamerika; eksporter maskinværktøj til Mexico.

Den bedste, sandsynligvis uundværlige, partner for USA og Mexico til at gøre alt dette, vil være Kina.

Men processen består i at bruge, hvad LaRouche i 2014 kaldte, “Fire nye love for at redde nationen.”

Zepp-LaRouche: Trump og Putin tilstræber en fredspolitik! Vigtig lektion til hele verden!

Leder, LaRouchePAC, 21. juli – Følgende uddrag er fra lederartiklen i den tyske ugentlige {Neue Solidarität}, skrevet den 21. juli 2018 af Helga Zepp-LaRouche. Artiklen dukkede også op på hjemmesiden for Zepp-LaRouches politiske parti, 'Bürgerrechtsbewegung Solidarität', eller BÜSo:

“Det burde virkelig være åbenbart for enhver tænkende person, at en forbedring i relationerne mellem USA og Rusland – det vil sige mellem to nationer, der besidder over 90% af Verdens atomvåben, som, hvis de blev udløst, ville udrydde menneskeheden – er en god ting. Derfor fortjener præsident Trump og Putin absolut anerkendelse for, med Helsinki-topmødet, at vise, hvordan den nuværende krise mellem de to lande kan overvindes gennem dialog og samarbejde. Imidlertid har det hidtil usete hysteri fra det neoliberale etablisement i USA, mainstream medierne på begge sider af Atlanterhavet, som respons på dette topmøde, gjort det meget klart, at denne magtelite er parat til at acceptere ødelæggelsen af den menneskelige civilisation snarere end at acceptere et samarbejde med Rusland.

“Og dette faktum kræver en hastig revurdering af den strategiske situation, ikke alene, men især, i europæiske nationer som Tyskland, hvor det billede som befolkningen har af Donald Trump, er blevet formet af den negative rapportering om ham i medierne (op til 98% af rapporterne i ARD Television

for eksempel), og hvor dæmoniseringen af Putin nu tilhører det lokale etablissemments 'gruppetænkning.'

"Faktum er, at omkring halvdelen af de amerikanske vælgere stemte på Trump som præsident, fordi han under kampagnen lovede, at han ville genopbygge forbindelserne mellem USA og Rusland på et godt grundlag, efter at de var sunket til et absolut historisk lavpunkt under George W. Bush' og især Barack Obamas administrationer. Trump kommenterede på denne situation og sagde, at det primært skyldtes amerikansk dumhed, som forfatteren, der skriver under pseudonymet Publius Tacitus, gav detaljerede argumenter for på den velkendte sikkerhedsanalytiker Pat Langs 'Sic Semper Tyrannis' blog", hvorfra Helga Zepp-LaRouche fortsætter med at opsummere.

En meget interessant effekt af hysteriet fostret af Trumps forsøg på at normalisere forbindelserne med Rusland, bemærker Zepp-LaRouche, er, at den har blotlagt strukturer af den såkaldte "dybe stat". Når Obama-administrationens tidligere CIA-direktør John Brennan anklager Trump for "højforræderi", skriver Zepp-LaRouche, "må man spørge, forræderi mod hvem eller hvad? Mod det amerikanske folk? Mod den amerikanske forfatning? Siden hvornår er det blevet højforræderi, at præsidenten forsøger at beskytte den fysiske overlevelse af sit eget folk gennem diplomati og dialog? ", kræver hun at få at vide.

Realiteten er, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, at Trump er en reel trussel mod hele det neoliberale angloamerikanske imperium. Kineserne har hilst topmødet i Helsinki velkommen, og ligeså har den israelske premierminister Netanyahu, og endog den tyske kansler Merkel, såvel som den nye italienske indenrigsminister Salvini. Men om det faktisk vil vise sig muligt at overvinde koldkrigs-mentaliteten, og etablere en ny og bedre verdensorden, afhænger meget af hvordan krigen mellem det amerikanske etablissemment og Trump vil udspilles, noterer hun. Og den "hjemlige" kamp i USA har direkte konsekvenser for hele verden.

Hvis Trump lykkes med sin politik, så er "der en chance, på trods af den nuværende spænding med Kina over USA's handelsunderskud, for en helt ny international politik blandt verdens nationer, baseret på suverænitet, ikke-intervention i indre anliggender, dialog og gensidig fordel. Hvis Trumps modstandere får overtaget, er vi nok ikke langt fra Tredje Verdenskrig. Derfor er det på høje tid for dem der støtter "det progressive venstres" 'liberale' politik, og som siden Trumps valgsejr har været i samme båd som CIA, FBI og MI6, at reflektere over, om mainstream- medierne ikke har "puffet" dem ind i det forkerte hjørne. "

Amerikanere opmuntret af Trumps topmøde med Putin

20. juli 2018 (EIRNS) – "Trump holdt skansen over for Putin", skrev Pat Buchanan entusiastisk i går aftes. Redaktør for Antiwar.com, Justin Raimondi, gav hans ekstatiske artikel i går overskriften "Trump's forræderi: Udfordring af imperiet. "Begge artiklers overgivenhed afspejler den anti-etablisementets ånd, som præsidentens mod fremprovokerer over hele landet.

"Ikke siden Robert Welch fra John Birch Society kaldte Dwight Eisenhower en bevidst agent for den kommunistiske sammensværgelse, har sådanne anklager været slynget efter en præsident. Men mens 'Bircherne' var lidt udenfor mainstream, er det i dag etablisementet selv, der hyler forræderi! ", skrev Buchanan.

"Hvad forklarer hysteriet? ... Den amerikanske elite er blevet drevet over kanten af Trumps succeser, og deres manglende evne til at blokere ham ... Værst af alt, Trump har klart til hensigt at indfri sine kampagneløfter om at forbedre forholdet

til Rusland og komme overens med Vladimir Putin ... Trump siger: Jeg aflyser denne Kolde Krig II, inden den bryder ud som den varme krig, som ni amerikanske præsidenter undgik ... Så foreslog Det Hvide Hus, at Vlad må komme til middagsspising dette efterår.

“Trump kanter sig hen imod det definerende slag for hans præsidentskab: en omformning af den amerikanske udenrigspolitik for at undgå sammenstød og konflikter med Rusland, og en aflysning af en kold krig, som ikke længere er rodfæstet i dette lands nationale interesse, “skrev Buchanan. Efter Raimondos opfattelse blev ”vores politiske klasses fuldstændige ondskab udstillet i alt sit mørke ved dens reaktion på topmødet i Helsinki: forræderi-topmødet, kaldte de det ... Udryddelse af menneskeheden – ‘who cares’?”

Almindelige amerikanere tænker ikke som den amerikansk elite, der betragter USA “som vogter af den internationale liberale orden, en rolle vi har arvet fra briterne, “og det gør Trump heller ikke, skrev Raimondo. “Med alle hans ret åbenbare fejl er han så tæt på at være et ægte menneske som nogen præsident i moderne tid, og foragter derfor med rette den herskende klasses hybris ...

“Med demokraterne, der kræver at vi erklærer en krigstilstand mellem Washington og Moskva, og den neokonservative gruppering i GOP (Grand Old Party, det Republikanske Parti, red.), der tilslutter sig, må præsidenten appellere til folket der valgte ham om at støtte hans udenrigspolitik for fredelig sameksistens med Rusland ... Trumps udenrigspolitiske mission (hvad enten han ved det, eller ej) er at bryde de forældede strukturer og fordomme fra Den kolde Krigs æra, og indvie en ny æra i vores relationer med resten af verden. At dette kommer til at blive smertefuldt og endog traumatisk for vores politiske klasse er uundgåeligt ... “

LaRouchePAC Fredags Webcast – 20. juli, 2018

God eftermiddag, det er den 20. juli 2018, mit navn er Matthew Ogden, og du lytter til vores strategiske opdatering fra LaRouchePAC.com. Altså, det er nu fem dage siden det historiske Helsinki-topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin. Som man kan se på skærmen der: amerikansk-russisk samarbejde: "En god ting og ikke en dårlig ting". Dette er ved at blive præsident Trumps slagord, og han har gentaget det ofte, inklusive under den fælles pressekonference med Præsident Putin i Helsinki i dag.

I dag befinder vi os 5 dage efter den pressekonference, og dagens store nyhed, som totalt har chokeret hele Washingtons politiske etablissement, er, at præsident Trump har inviteret præsident Putin til at rejse til USA for at besøge Washington og holde et opfølgingsmøde i Det Hvide Hus ved et officielt besøg til efteråret. Dette blev annonceret i et tweet i går eftermiddags af Det Hvide Hus' pressesekretær, Sarah Sanders, og hun sagde følgende: I Helsinki indvilgede POTUS (President of the United States, red) i igangværende dialoger på arbejdsniveau mellem personalet i de to sikkerhedsråd. Præsident Trump bad ambassadør John Bolton om at invitere præsident Putin til Washington til efteråret, og de diskussioner er allerede undervejs.

Så altså... dette sendte øjeblikkeligt hele Washingtons politiske medie-etablissement ud i et totalt hysteri, oveni den tilstand de allerede befandt sig i efter pressekonferencen i Helsinki. Der var udråb om forbrydelser og embedsmisbrug fra sådanne bemærkelsesværdige personer som tidligere CIA-direktør John Brennan, udråb om forræderi; selv et demokratisk kongresmedlem greb tilsyneladende til Twitter for at opfordre til et militærkup mod USA's præsident. Utroligt! Så Trump har reageret med en serie af tweets, som ramte sømmet på hovedet, og faktisk siger at de mennesker, som reagerer så hysterisk på

genåbning af en konstruktiv dialog i forhold til Rusland, er forstyrrede, og at de hellere vil gå i krig end at se USA og Rusland komme overens.